

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ג' < לרכישת הספר חייגו 058666447 | 0585664447

גלגל הצלה ליום הדין

זה מבהיל על הרעיון. לפעמים אדם יכול לעבד את ה' עשרים וארבע שעות ביממה, אם זה בתורה, בחסידות במקוה, בהנצח החמה, אך כשיבוא לעולם הבא, יגידו לו שזה לא מספיק. למה? לא דאגת לאחרים. כתוב בתנ"ך דבי אליהו שהקב"ה אומר בסדר, עשית דברים רבים בשבילי, אבל מה עשית בשבילי? האם דאגת לשני, דאגת לשכן, דאגת לחבר? הוא היה מספן, לא היה מי שידיבר איתו, מי שיעודד אותו, האם דאגת לו? אם כן, אתה מזמן לחיי העולם הבא. שנים שהיו בשוק, אנשים פשוטים לחלוטין! אך הם היו משמחים, זאת היתה המטרה שלהם, לשמח אחרים לשם שמים. הם בני עולם הבא. זה פלא פלאים.

כמה ימים לפני יום הדין היה אומר ר' חיים שמואלביץ שיום הדין הוא לא פשוט. יום הדין הוא יום אים ונורא, יום שכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון. דנים את האדם על כל מעשיו בפרטי פרטים, לא פשוט! אומרת הגמרא: אפילו האבות הקדושים כשבאים לדין, מפחדים. אומר דוד המלך: "סמך מפחדך בשרי, ממשפטך יראתי". דוד המלך מפחד? דוד המלך, רגל רביעי במרכבה, רגל רביעי בכסא הכבוד! הוא מפחד לעמוד במשפט, מה אנחנו נאמר?

אומר ר' חיים שמואלביץ שיש 'גלגל הצלה'. כמה ימים לפני יום הדין אנו מנסים לחפש כל מיני עצות ורעיונות, איך נעמד בפני הקב"ה? איך נעזר? "והאיד נעזר פנינו ונקשה ערפנו, לומר לפניך צדיקים אנחנו..." איך נעמד בפני הקב"ה ביום הגדול והנורא? כל הספרים פתוחים, הכל גלוי וידוע לפניו. אומר ר' חיים שמואלביץ שיש דרך אחת שבה נוכל לומר לקב"ה שאנחנו ראויים לעבד את יום הדין ולצאת זכאים. מה הדרך? להעביר על המדות כלפי האחר! לראות את האחר, לדאג לאחר.

בפרשת השבוע (כ"ח, ט) כתוב: "כי תשמר את מצות ה' אלקיך, והלכת בדרכיו". שואלת הגמרא בסוטה: אפשר ללכת אחרי הקב"ה? הרי הקב"ה 'אש אוכלת'. אומרת הגמרא כן, צריך ללכת אחרי מדותיו של הקב"ה! מה הוא רחום, אף אתה תהיה רחום. הקב"ה גומל חסדים, גם אתה תהיה גומל חסדים. הקב"ה טוב, תהיה גם אתה טוב! כמו שהקב"ה דואג לכלם, מרחם על כל עם ישראל, מרחם על הבנים שלו, גם אנחנו צריכים ללמד איך לרחם על האחר, איך לראות את הבעיות ואת הצרות שלו!

אומר ר' חיים שמואלביץ שזאת יכולה להיות ההצלה ביום הדין! גם אם אדם לא הספיק, יכול לקבל על עצמו כמה ימים לפני יום הדין שמהיום ואילך כשהוא שומע על איזו בעיה, הוא לא עובר לסדר היום, קדם כל הוא ישתתף בצרה של האחר וישא בעל עם חברו. אם אדם ינסה להיות אתו את הצרה שלו, לשמח אותו, זה יכול להעביר אותו בעזרת ה' ביום הדין.

לפני מספר שנים קרה ספור שקשה להאמין לו, אבל זה ספור שהיה! ספר אותו הרב שיש בשם הרב יהודה אריה דינר, רב חשוב מבני ברק, מרצה ומוסר שיחות. בארצות הברית

פרשת השבוע יש דברים נפלאים, גם הכנה ליום הדין וגם יסוד לחיים טובים ומאשרים. שימו לב לפסוק: "לא אכלתי באני ממנו, ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת, שמעתי בקול ה' אלקי, עשיתי ככל אשר צויתני". התורה אומרת שמדבר על אדם שמביא בפנים ומתודה, ובסופו של דבר מעיד על עצמו שהוא עושה כל מה שה' מצוה אותו. כך כתוב: "שמעתי בקול ה' אלקי, עשיתי ככל אשר צויתני" - דהיינו, רבנו של עולם, מה שאמרת מצוה אותי עשיתי, הכל, לא רק באיזה פרט אחד, לא רק בבכורים, בכל הענינים, בכל התורה כלה. לכאורה זה פלא פלאים, איך אדם יכול לומר על עצמו, עשיתי כל מה שה' מצוה אותי?

הרב וואנר (בש"ת שבט הלוי, חלק ו' בהקדמה) עומד על השאלה הזאת, ומנסה להסביר אותה בכל מיני דרכים. רש"י אומר שתי מלים: "עשיתי ככל אשר צויתני" - שמחתי ושמחתי בו. שימו לב לעמק בדבריו. אומר רש"י שאדם חייב לעבד את ה' בשמחה, אבל זה לא נגמר כאן. כל אחד צריך לדעת שאם הוא זכה לשפע, לטוב, לברכה ולשמחה, אל לו לשמר את זה לעצמו. הוא צריך גם לשמח אחרים. "שמחתי", אבל גם "ושמחתי בו" - שמחתי גם אחרים.

זה עדין קשה, אדם שמשמח אחרים, זה נקרא שהוא עושה כל מה שה' מצוה? התשובה היא כן, זה היסוד. אנחנו בנים של הקב"ה, ובורא עולם רוצה שלכלם יהיה טוב, לא שלאחר יהיה טוב והאחר ייהיה מסכן ויסבל. הקב"ה אבא שלנו, אבא רוצה בטובת בניו, רוצה שכל הבנים שלו יהיו שמחים, שכלם יהיו מסדרים, שכלם יהיו מאשרים! אם אני שמח ומשאיר את האחר בצד, חושב שזה לא נורא שהאחר יסבל קצת, אני גורם צער לקב"ה. ברגע הזה אני לא חושב על הקב"ה, לא עושה מה שהוא רוצה. כשאני משמח את האחר, אני עושה את רצון ה', שרוצה שכל הבנים שלו יהיו שונים, יהיו שמחים וידאגו זה לזה. הקב"ה בצער על הבנים שלו. זה היסוד! תמיד לדעת שלא רק השמחה שלנו תביא אותנו לשלמות, אלא אנחנו צריכים לדאג שגם אחרים ישמחו.

יש גמרא מפרסמת במסכת תענית (דף כ"ב) שמספרת על אליהו הנביא שהסתובב באיזה שוק גדול, 'שוקא דרבנן', שהיה מלא בתלמידי חכמים. ראה אותו רבי ברוקא ושאל: 'האם בכל השוק הזה יש מישהו שהוא בן עולם הבא?' ענה לו אליהו הנביא: 'לא, אף אחד לא בן העולם הבא'. רבי ברוקא התפלא, איך זה יכול להיות, השוק היה מלא באנשים שגוראים מכבדים, בני תורה. אף אחד לא בן עולם הבא? אמר לו אליהו הנביא: 'עכשו נכנסו לשוק שני אנשים, לבושים במכנסי ג'ינס וכובע טמבל. הם בני העולם הבא'. איך זה יכול להיות? מי האנשים האלה? מיד הלך אליהם רבי ברוקא ושאל אותם: 'תגידו, מה אתם עושים?' אמרו לו: 'אנחנו 'אנשי בדיחה'. כשאנחנו רואים אדם עצוב, אנחנו משמחים אותו, רוקדים בפניו, גורמים לו לצחק ולשמח...'. עליהם אמר אליהו הנביא, "אלו בני עולם הבא".

המשך

בעמוד 3 >>

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:32	19:42	20:31

העלון מוקדש לעילוי נשמתו של המקובל הקדוש והטהור רבי רחמים עטייה בן גמילה זצוק"ל וכן לע"נ אשת חבר הרבנית שושנה בת פרחא ע"ה תנצב"ה

יגעת והבנת – תאמין!

וחצי דקות בדיוק, נעצרת לידי מכונית, ובתוכה יהודי שהכרתי משכונתנו. 'להיכן?' - הוא שואל אותי בחביבות. 'לזכרון משה!', עניתי. 'טוב מאוד! גם פני מועדות לתפילת מעריב ב'זכרון משה!'."

משהגענו לביהכ"נ כבר המתינו שם 5 אנשים שעדיין לא התפללו, יושבים ומצפים למניין שיתאסף. לאחר שהגענו, עדיין חסרו שלושה למניין. חלק מהאנשים, בראותם כי אין מניין, רצו ללכת לביתם, אך אני התחננתי שימתינו עוד מעט, כיוון שמוכרח אני להתפלל בציבור! ולבסוף היה גם היה. החלה תפילת ערבית, שעבורי הייתה מיוחדת

הרב עמד נפעם: "אתה הוא המחבר?! הרי רק לפני שנים מספר בהיותך כאן בישיבה קטנה, לא הבנת כמעט כלום! 'תוספות' אחד לא הצלחתי להכניס בראשך על בוריו, וכיצד התחולל שינוי אדיר כזה מקצה לקצה?"

במינה. התפללתי ברגש ובכוונה רבה מילה במילה, ושהגעתי בתפילת שמו"ע לברכת 'אתה חונן', נפתח ליבי בפתע פתאום. פרץ דמעות אדיר ניגר מעיני ללא הפוגה! בכיתי ובכיתי בפנית ביהכ"נ. מעולם לא חוויתי חוויה שכזו, מעולם לא בכיתי בכי שכזה..."

"עמדתי שם בפניתי בברכת 'אתה חונן' בלבד בערך כשלושת רבעי שעה... כשציבור המתפללים סיים מזמן את תפילתו והתפזרו. יצאתי מתפילה זו כאיש אחר לגמרי, והרגשתי כבריה חדשה! היות

והשעה הייתה כבר סמוכה לזמן תפילת שחרית בותיקין, ודרך חזרה לביתי עדיין לא הייתה לפני, החלטתי ולהמתין עד אור הבוקר. בינתיים שלפתי גמרא סנהדרין מן הארון, והתחלתי ללמוד בה. והנה, להפתעתי העצומה אני מרגיש שפתאום אני קולט ומבין! בבת-אחת נפתח לי הראש! חשתי בלימודי טעם מתוק וערב עד מאוד, כפי שמעולם לא הרגשתי. בפעם הראשונה בחיי קראתי את המילים ב'תוספות' והבנתי את עומק משמעותן!..."

"בתפילת שחרית, משהגעתי לברכת 'אהבה רבה', נפתח ליבי כאולם: 'אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בליבנו בינה ל-ה-ב-י-ן ו-ל-ה-ש-כ-ל-ל וכו', ו-ה-א-ר-ע-י-נ-י-נ-ו ב-ת-ו-ר-ת-ך. ושוב, בברכת 'אתה חונן' גאה ליבי בבכי נורא. עמדתי בברכה זו זמן ארוך מאוד, עד שהבניות של מעריב דאתמול לא היו אלא כמשל לעומת שחרית זו! לאחר תפילת שחרית חזרתי לביתי, סעודתי פת שחרית ונכנסתי תיכף לחדרי. הוצאתי את הגמרא והתחלתי ללמוד בחשק רב והתלהבות עצומה ללא הפסק, עד כניסת השבת, אז יצאתי לביהכ"נ לתפילת ערב שבת."

"לאחר התפילה חזרתי עם אבי לסעודת שבת, שהייתה מלאה שמחה ואושר עצום לכל בני המשפחה כולה. לאחר הסעודה פנה אלי אבי בבקשה, שהגיעה העת לפרוש למיטתי ולישון מעט, שזה כבר למעלה מיממה וחצי שלא נתתי תנומה לעפעפיי. אמרתי לו: 'אלמד נא מעט ואחר כך אלך לישון...', אך אותו 'מעט' נמשך כל ליל שבת, עד שהגיע זמן קריאת שמע של שחרית... לא הייתי מסוגל לעזוב את תלמודי מרוב שקיקה. בשחרית של שבת הלכתי עם אבי לביהכ"נ לתפילה, ולאחריה לסעודת שבת בשמחה עצומה. לאחר הסעודה כבר ראה אבי שאני מותש וחלוש, והכריח אותי ללכת מיד לישון כדי צרכי..."

"מאותו היום ואילך נפתחו לי שערי אורה, שערי תורה, נעשיתי מתמיד גדול, בעל הבנה עמוקה וסברה ישרה בכל דבר, וזכיתי, בסייעתא דשמיא מופלאה, להתעלות עצומה בכתרה של תורה!". אומרת התורה בפרשת השבוע, "וַיָּבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָה, כִּי תִשָּׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ" (כח, ב). שמיעה בקול ה' מביאה ברכה, וקיום מצווה במסירות נפש יכול לשנות את מציאות האדם והבריאה. ('ברכת דוד' - מתוך הספר 'התעלות')

ב אחת מהישיבות הקטנות החשובות שבירושלים, ישב בחור בן טובים, שלא הצליח בתלמודו. מוחו היה סתום והלימוד לא נקלט בראשו, אך רצונו היה עז ונחוש. הוא ניסה את כוחו שוב ושוב... ללא הצלחה. על אף היותו בחור ירא שמים, נעים הליכות ובעל מידות טובות, לא עלה תלמודו בידו. אחד הר"מים בישיבה נקשר עד מאוד בנפש הבחור והשקיע בו רבות. מדי יום היה יושב עמו לאחר השיעור כדי לשנן עמו את הגמרא עם התוספות והמפרשים, אך ללא הועיל... מגיד השיעור המסור היה אובד עצות. זוהי תופעה נדירה למדי, שכן על פי רוב מי שמשקיע ומתייגע בתלמודו, הרי הוא מתעלה ומצליח, לכן החליט מגיד השיעור לנסוע עם הבחור אל מרן שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל, לבקש עצה וברכה.

בהגיעם אל הרב פתח מגיד השיעור בדברי שבח על הבחור הניצב עמו, על תפילותיו והליכותיו ועל יראת השמים שלו, וציין כי למרות כל זאת - אין תלמודו עולה בידו כלל. חיך רבי חיים למשמע השאלה, ואמר: "כנראה צריך קצת יותר יגיעת התורה, שאין התורה נקנית אלא בעמל ויגיעה קשה!". השיב מגיד השיעור, כי יכול הוא

להעיד מקרוב שיגיעה רבה יגע אותו בחור, ומנסה הוא בכל כוחו, אך הראש חלש ואינו מצליח לקלוט ולהבין! פנה רבי חיים קניבסקי אל הבחור ושאלו ברוב חובה: "האם הנך מתפלל ומבקש על הצלחת התורה?". "בוודאי! תמיד בוכה אני ומבקש על כך, אבל, לצערי, עדיין לא נענית". אמר הבחור. "תקבל על עצמך להתפלל תמיד תפילה בציבור, ושלא להפסיד תפילה בציבור גם אם תצטרך לזה מסירות נפש!". חתם רבי חיים קניבסקי את השיחה, ובירכס לשלום.

חלפו ימים, הבחור סיים את לימודיו בישיבה קטנה, והתקבל לאחת הישיבות הטובות והגדולות ביותר, הודות ליראתו ונועם הליכותיו. והנה, לאחר מספר שנים הופיע הבחור בישיבה הקטנה בה למד בנערותו, ונכנס לביקור בחדרו של אותו מגיד שיעור, ששמח לקראתו מאוד. והנה הניח הבחור לפניו קונטרס נאה של חידושי תורה על מסכת יבמות. הרב עלעל מעט בקונטרס, ומצאו מלא וגדוש בחוכמה ובעמקות נפלאה, ומלבד הבהירות וההסברה היפה

בהצעת הדברים, ניכר היה כי המחבר ניחן בכוח חידוש נדיר, כתלמיד-חכם מופלג!

"מי הוא הרב המחבר?" שאל, "כנראה מדובר בתלמיד-חכם חשוב ביותר!". הבחור לא הבין את השאלה: "מה זאת אומרת מי המחבר? אני כתבתי וערכתי את הקונטרס, בס"ד, ובשביל כך באתי הנה להגיש את פרי ביכורי. שיערתי שלאחר ההשקעה המרובה שהשקעתי בי להצלחתי, בוודאי תשמחו לראות את תוצאות עמלכם!". הרב עמד נפעם: "אתה הוא המחבר?! הרי רק לפני שנים מספר, בהיותך כאן בישיבה קטנה, לא הבנת כמעט כלום! 'תוספות' אחד לא הצלחתי להכניס בראשך על בוריו, וכיצד התחולל שינוי אדיר כזה מקצה לקצה?"

בחיך צופן סוד סיפר הבחור לרב דברים כהווייתם: "בתחילת לימודי בישיבה הגדולה באמת לא הבנתי כמעט כלום, כהרגלי ימים ימימה. חברי עולים ומתגדלים בתורתם מדי יום ביומו, ואילו אני תקוע כמעט כמדרגת ילד בחיידר... והנה לקראת סוף 'הזמן' יצאה הישיבה לנסיעה למקומות הקדושים בצפון. היה זה ביום ה', ערב ראש חודש מוקדם. הטיול נמשך עד שעה מאוחרת בלילה, וכשחזרתי לביתי בשכונת רמות בירושלים הייתה השעה מאוחרת מאוד. ישבתי עם הוריי ושוחחתי עמהם בניחותא על חוויות הנסיעה והיום, ולא שמתי לב כלל איך השעון מתקדם ומתקדם."

"לפתע תפסתי את עצמי בבהלה: עדיין לא התפללתי מעריב! מחוגי השעון הראו על השעה 3:00 בלילה! זכרתי היטב את הקבלה שקיבלתי על עצמי ע"פ הוראת הגר"ח, שלא לוותר על תפילה בציבור בשום אופן, אבל לא ידעתי מה ניתן לעשות בשעה שכזו. בכל שכונת רמות, על כל בתי הכנסת הרבים שבה, לא ניתן למצוא מניין לתפילת מעריב בשעה זו! האפשרות היחידה למצוא מניין בשעה כזו היא רק בביהכ"נ הגדול שבשכונת 'זכרון משה', במרכז העיר... אך כיצד מגיעים עתה כשהתחבורה הציבורית כבר מזמן אינה פועלת..."

"החלטתי לעשות השתדלות. יצאתי מהבית והרחקתי לכת עד כביש רמות המרכזי, בניסיון למצוא טרמפ, אך הכביש היה כמעט ריק. מכוניות בודדות שחלפו על פני שעטו ביעף ולא עצרו כלל. לאחר המתנה ממושכת בקור הירושלמי העז החלטתי: אם בתוך עשר דקות מוצא אני דרך להגיע ל'זכרון משה' - הרי טוב, ואם לאו - הריני חוזר הביתה, ובלית ברירה אתפלל ביחידות, וההכרח לא יגונה... והנה כעבור שבע

מטפחת לכסות את הראש". הביאו לה מטפחת, והיא אמרה שהיא מתביישת ללכת ככה לבית הספר. לקח אותה האב לבית הספר ברכבו, והיא בקשה שילווה אותה לפתח. כשצאו מהרכב, ראה האב שמהרכב שונה מאחוריו יוצא אברך עם הבת שלו. הוא הסתכל על הבת של האברך, וראה שגם לה יש מטפחת על הראש. הוא לא הבין מה קורה. פורים פה? פנה אליו האברך ואמר לו שהוא רוצה להגיד לו משהו. הם הלכו לצד והאברך אמר: "תדע לך שאם מישהו יאמר לך שבשנת תשפ"ב אין למשיח למה לבוא, הוא שקרן. למשיח יש למי לבוא, ולמי? לבת שלך! המשיח צריך לבוא בזכות הבת שלך!".

שאל האבא מה קרה והאברך ספר לו שלא עלינו, הבת שלו חלתה במחלה הנוראה. היא עברה טפולים כימיים קשים, ונשר לה כל השער! הבת שלו התקשרה אליה כל יום, ושכנעה אותה לבוא לבית הספר, אך הבת החולה אמרה שהיא מתביישת להגיע ככה. "לפני שלשים יום", מספר לו האברך, "הבת שלך התקשרה שוב ושאלה את הבת שלי שאלה, אם תהיה עוד אחת בכתה כמוה, האם תסכים לבוא? הבת שלי אמרה לה שכן. אתמול הבת שלך התקשרה ואמרה לבת שלי יש עוד אחת כמוה, בואי ותראי. והנה, הבת שלי הגיעה בזכות הבת שלך!" מצמרר!

תראו מה זה לשאת בעל עם החבר, לחיות את הצער של האחר. כמוכן שזה ספור קיצוני, לא צריכים להגיע לזה, זאת לא חובתנו, אבל זה בא ללמד אותנו שלפחות בדברים הקטנים נהיה שתפים עם האחר, נראה מה חסר לו, נכאב את הכאב שלו. עלינו לדעת שזה רצון ה'. שאדם לא יחיה רק את החיים שלו, ויחשב שהציל את נפשו. יש עוד אנשים וצריך לתת להם את הלב, לשמח את האחרים! כמו שאמר ר' חיים שמואלביץ, זה גלגל הצלה! כדי לעבר את יום הדין צריך לומר לקב"ה ששמחנו אחרים ונשאנו עמם בעל. יהי רצון שנוזק בעזרת ה' להכתב ולהחתם בספר החיים והשלום אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

יש שפע גדול של ממתקים, ויש אנשים שחיים שם ובלי עין הרע צומחים טוב. הוא ספר על ילדה בכתה ז', שהיתה אוכלת הרבה ממתקים. ההורים שלה ראו שהיא מתחילה להתרחב, וזה לא טוב לבריאות ולא לעתיד שלה. אמר האבא לילדה: "בתי היקרה, אני מבקש ממך, מהיום במשך שלשים יום את לא אוכלת ממתקים, רק ירקות". לא היתה לה ברירה והיא שמעה וקבלה.

אחרי יומים ראה האב מתחת למטה שלה שקית מעוינת. שאל אותה האבא מה זה, והיא ענתה שזה מארז שוקולדים. שאל אותה מה קרה לסכום שלהם, והיא ענתה לו שהיא לא מסגלת, זאת התאנה שלה, רק ככה היא מקבלת אנרגיות ושמחה. קשה לה לאכל רק ירקות כל היום. אמרה לו הבת שאם הוא רוצה שהיא באמת לא תאכל ממתקים שלשים יום, שיתן לה תמריץ. מה התמריץ? שאחרי החדש הזה, היא תבקש ממנו בקשה אחת והוא מבטיח לה לקיים אותה. האב הסכים והיא אכן הצליחה במשך חדש שלם לא לאכל ממתקים.

אחרי שעברו שלשים יום, שאל האבא את הבת שלו מה היא רוצה לבקש ממנו. ענתה לו הבת שהיא רוצה לבקש את זה ממנו ומאמא שלה יחד. הם לא ידעו מה היא תבקש אבל הסכימו, ובארוחת הערב, כטוב לב האבא, אמר לה לבקש מהם מה שתצאה. אמרה הבת: "אני מבקשת שתקחו מכונית תספרת ותגלחו לי את כל השער". ההורים הודיעו להם שהבקשה איך ימלאו אותה? הבת חזרה שוב על הבקשה, היא מתעקשת שיגלחו לה את כל השער מהראש. האב לא הסכים לזאת.

בלילה ההורים דברו ביניהם והאשה אמרה לבעלה: "אתה הבטחת, הבטחה זאת הבטחה! אין מה לעשות". הוא נסה להתנגד, אבל האמא התעקשה. למחרת הוא העיר את הבת שלו, ואמר לה שאמא שלה שכנעה אותו, והוא מסכים. הוא הביא מכונית תספרת והתחיל לגלח את הראש שלה, תוך כדי שהוא בוכה מרב צער. כשהגיע הזמן ללכת לבית הספר, אמרה הילדה לאבא: "אני מתביישת ללכת ככה ברחוב, תביא לי

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (נ"ד) – נשרון של חסרון

גלות **כשדים וישמעאלים** ויצר הרע". חז"ל הקבילו הקבלה מדהימה בין הכשדים לבני ישמעאל. ממליץ לכולכם ללמוד בחבוקק את פרק א' כולו עם מפרשים, כאילו הנביא התנבא שם אחד לאחד על השביעי באוקטובר! אומה בזויה וקטנה, שפתאום קיבלה שליטה, בעלת אופי ברברי ואכזרי, טוענת שהארץ שלה, ובהפתעה לוקחת יהודים בשבי, לא נוהגת לפי חוקי המשפט ה"בינלאומי" המקובלים ופושעת פשעים נגד האנושות, אפילו המילה חמס בתרגום יונתן "חטופין" מופיעה שם כמה פעמים!

דרך הפעולה של בבל לנסות לאבד את ישראל היא על ידי אכזריות ו-וולגריות גסה, המון צמא דם, בעל תרבות מזרחיסטית ערבית ברברית, אספסוף בהמי בנוסח חמלניצקי בפרעות ת"ח ת"ט. טכנית, איך הם עושים את זה? פשוט מאוד - אינתיפאדה בבליית! הורגים, טובחים, אך בעיקר לוקחים בשבי, וזה שאמר המדרש בהמשך: 'הוא הסובב את כל ארץ החוילה' - שעלה והקיף את כל ארץ ישראל, דכתיב ביה (תהלים מב): 'הוחילי לא-לקים כי עוד אודנו'. 'אשר שם הזהב' - אלו דברי תורה, שהן נחמדן מזהב ומפז רב..."

מה הקשר שבחי תורת ארץ ישראל לכאן? מקשר זאת העץ יוסף (נ"ה) אלו דברי תורה: "שתורה גלה לבבל עם החרש והמסגר עם יכניה המלך". כך דרך פעולתה.

נקח מכאן מוסר לחיים, שלפעמים נדמה לאדם שכישרון מעשיו **הם שהפכו אותו להיות מה שהוא**, בא הנביא ואומר, שעם היות בבל אומה ברברית, טיפשה, בזויה ללא כל כישרון - הפכה להיות אימפריה וראש למלכויות. למה? כי רצון ה' **הוא שקובע**. ניסית, השתדלת, לא הצלחת?

תקומי, תתעודדי, את שלך עשית. מכאן - בטח עליו **הוא** יעשה. נמשיך אי"ה במאמר הבא.

לפעמים נדמה לאדם שכישרון מעשיו הם שהפכו אותו להיות מה שהוא, בא הנביא ואומר, שעם היות בבל אומה ברברית, טיפשה, בזויה ללא כל כישרון - הפכה להיות אימפריה וראש למלכויות

במאמר הקודם דיברנו אודות השפע שקיבלו האומות בכך שישאלו נתונים תחתיהן, ואותו שפע עתיד להיות להם לרועץ על שהשתמשו בו לרעה, אשר הראשונה שביצעה זאת היתה בבל. וכבר ביארנו בעבר, שכל מילה, וכל שכן דרשה של חז"ל אודות האלמנטים שנמשלו לאומות - אומרות "דרשני", ולא ראי זה כראי זה, אלא בכל ענין טמון סוד מהותי הקשור לאותה אומה. לכן המשילו את ד' המלכויות פעם ליסודות בבריות העולם, פעם לחיות, פעם למחזה אברהם פעם לנהרות וכע"ז הדרך, ללמדנו עומקם של דברים. ובנידון הזה, ללמדנו את דרך הפעולה של האומות לנסות לאבד את עם ישראל.

ובכן, כיצד בבל, בהיותה ראש לעם ישראל בגלות הראשונה, פועלת בדרכה שלה לאבד אומה נבחרת? בבל נמשלה לנהר פישון, ועליה דרשו חז"ל במדרש (ב"ר ט"ז, ד'): "שם האחד פישון" זו בבל, על שם (חבוקק א, ח) **נפשו פרשיו**. לשון ריבוי חיילות. הפסוק הוא חלק מנבואה שהתנבא חבוקק על כך שעתידי הקב"ה לעורר על ישראל אומה בזויה וברברית בשם 'כשדים', שנאמר (שם, ו): "כי הנני מקים את הכשדים, **הגוי המר והנמר, ההולך למרחבי ארץ, לרשת משקנות לא לו**".

מפרש המלבי"ם: "כי הנני מקים את הכשדים", **שיקומו משפל מדרגתם** למשול על גוים, "הגוי המר והנמר" ר"ל שלפעמים יתרומם גוי אחד ע"י חנופה וחלקלקות שימשוך עמים תחתיו בדברים רכים, אבל הם? **גוי מר ואכזרי**. ולפעמים יתגבר ע"י שכלו ותחבולות, אבל הם? גוי נמהר שעושה הכל **בלא עצה ותבונה**, ובכ"ז הוא "ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו", ר"ל שדרך כובשי ארצות ללכת לאורך הארץ ממזרח למערב בארץ השייך לאקלימא שלו, אבל הוא הולך למרחבי ארץ מצפון לדרום שאינו מאקלים שלו, ולפעמים ילך על ארץ שיש לו עליו איזה **טענת ירושה**

מאבותיו אבל הוא רוצה לרשת משכנות לא לו, שאין לו שום טענה עליהם. (במאמר מוסגר, לא יודע אם שמתם לב, הגמרא בסוכה (בב) אומרת: "אמר רב חנא בר אחא אמרי בי רב, ארבעה מתחרט עליהן הקב"ה שבראם ואלו הן,

הופיע כרך חדש בסדרת הספרים:

בית לוי חתונה

על המועדים ופרשיות השבוע

• ניתן לרכוש את כל הסדרה •

להשיג ברשת החנויות המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של
הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן
הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

חלק אי קיים
במהדורה מיוחדת
לדוברי השפה
הצרפתית

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

YEFE.CO.IL // 1-599-581-581 // משלוחים בכל רחבי הארץ

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות בכל המניינים כדלהלן:

מנין א'	סליחות	4:30	בהיל ביה"כ	שחרית	"נץ החמה" בהיל ביה"כ
מנין ב'	סליחות	5:30	בקהל הכולל	שחרית	6:20 "הודו" בקומת הכולל
מנין ג'	סליחות	6:10	במפרסת	שחרית	7:00 "הודו" בהיל ביה"כ
מנין ד'	סליחות	חצות הלילה פרטים בתחתית המודעה		שחרית	8:10 "הודו" בהיל ביה"כ

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה
(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

סליחות
בבית הכנסת "בית לוי"

"בן אדם מה לך
נרדם קום קרא
בתחנונים"

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצון!

לתרומה לעלון לזיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM